

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/739/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217397
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217397.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z JUDr. Petra Tutka a členov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.6.2014 č.k. 6C/116/2012-137 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu v žalobách, že žalobcom tvrdená škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jeho návrhu ako oprávneného (veriteľ zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobcom označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30 -dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jeho legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jeho pohľadávky a vystavil jeho oprávnené záujmy riziku insolvenčnej a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná na jeho žiadosť pozitívne nereagovala.

Uznesením č.k. 6C/116/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 súd spojil, s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 6C/116/2012, 6C/125/2012, 6C/128/2012, 6C/131/2012, 6C/156/2012, 6C/159/2012, 6C/161/2012, 6C/191/2012, 6C/197/2012, 6C/199/2012, 6C/221/2012,

6C/225/2012, 6C/230/2012, 6C242/2012, 6C253/2012, 6C256/2012, 6C268/2012, 6C275/2012, 6C294/2012, 6C295/2012, 6C298/2012, 6C329/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp. zn. 6C/116/2012.

V žalobách označených ako ISTINA RS žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá mu už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tvrdiac, že exekučný súd v rozpore so zákonom konal nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom, čím došlo k zmareniu vymožitelnosti jeho majetkového práva.

V žalobách označených ako NZP a tiež v žalobách označených ako NP žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

V žalobách označených ako ZE žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 175 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach k zmene exekútora rozhodnutím exekučného súdu v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 13.6.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal opätovne návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach o nevyklúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. K návrhu súd prvého stupňa uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je právoplatné a je záväzné nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania, a preto pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania.

Pri rozhodovaní vychádzal súd z exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves:

Spis 15Er/6/2010 - týkajúci sa spisu 6C/116/2012, povinným bol E. U.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 11.1.2010. Dňa 18.1.2010 súd vyzval právneho zástupcu na zabezpečenie úverovej zmluvy a všeobecné obchodné podmienky a dňa 6.9.2010 na predloženie týchto dokladov súd žiadal exekútora. Doklady boli predložené 27.9.2010. Uznesením zo dňa 28.10.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesenie súdu prvého stupňa dňa 10.3.2001 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Opätovne dňa 10.9.2012 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, ktoré opätovne napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd toto uznesenie potvrdil dňa 26.9.2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2013. Následne bolo exekučné konanie dňa 9.1.2014 zastavené. Vo vzťahu k spisu 6C/116/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 15Er/520/2011 - týkajúci sa spisu 6C/125/2012, povinnou bola D. D.. Dňa 19.5.2011 bol spísaný návrh u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011. Uznesením zo dňa 23.8.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2011. Uznesením zo dňa 7.11.2011, ktoré

nadobudlo právoplatnosť 15.11.2011 súd exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 6C/125/2012 žalobca namietal, že súd vydal rozhodnutie po lehote.

Spis 15Er/287/2009 - týkajúci sa spisu 6C/128/2012, povinnou bola N. U.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 25.5.2009. Dňa 28.5.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy a všeobecných obchodných podmienok, na čo listom došlým súdu dňa 8.6.2009 exekútor odpovedal, že týmito dokladmi nedisponuje. Opätovne prípisom zo dňa 25. 6. 2009 súd žiadal zaslanie dokladov, tiež prípisom zo dňa 8.7.2009 - na ich predloženie súd vyzval oprávneného, ktorý z dôvodu značnej administratívnej náročnosti prípisom zo dňa 9.8.2009 žiadal o predĺženie lehoty o 60 dní. Zmluva o úvere so Všeobecnými podmienkami bola súdu predložená a prípisom zo dňa 28.9.2009 súd vyzval exekútora doplniť žiadosť s presným rozpisom splátok s uvedením, ako boli zúčtované. Dňa 24.11.2009 súd žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie v časti úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z istiny od 31. 8. 2008 do 31.12.2008 a úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 217,76 eur od 31. 12. 2008 zamietol a v prevyšujúcej časti toho istého dňa súd vydal poverenie pre exekútora. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 20.1.2011 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súd 26.10.2011 žiadal podanie správy v akom štádiu sa nachádza exekučné konanie a či suma bola vymožená. Dňa 14.12.2011 došla súdu správa od exekútora, že pohľadávka oprávneného i trovy exekúcie boli v plnom rozsahu uhradené. Zároveň exekútor vrátil poverenie na vydanie exekúcie. Vo vzťahu k spisu 6C/128/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutie v zákonnej lehote.

Spis 15Er/288/2009 - týkajúci sa spisu 6C/131/2012, povinnou bola G. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 25.5.2009. Prípisom zo dňa 28.5.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. Listom došlým 8.6.2009 exekútor oznámil, že požadované listiny nedoloží, pretože nimi nedisponuje. Dňa 25.6.2009 súd opätovne požadoval zaslanie listín a dňa 15.7.2009 došla opätovne správa exekútora, že zmluvou o úvere nedisponuje. Oprávnený podaním došlým súdu 3.8.2009 požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie dožiadania z dôvodu značnej administratívnej náročnosti. Dňa 28.9.2009 oprávnený zmluvu a všeobecné podmienky súdu predložil a exekútor dňa 21.10.2009 oznámil, že od povinného nedisponuje žiadnou splátkou. Následne uznesením zo dňa 24.11.2009 súd žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie v časti úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 348,54 eur od 18.6.2008 do 13.11.2008 zamietol a v prevyšujúcej časti dňa 22.1.2010 vydal poverenie. Toto uznesenie napadol oprávnený odvolaním a Krajský súd v Košiciach ho dňa 30.9.2010 zrušil a vrátil súdu prvého stupňa. Dňa 10.9.2012 vyzval súd vzhľadom na možné zastavenie exekúcie podanie správy, či si uplatňuje trovy exekúcie a zašle presnú špecifikáciu trov. Vo vzťahu k spisu 6C/131/2012 žalobca namietal nevydané rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 15Er/658/2010 - týkajúci sa spisu 6C/156/2012, povinným bol E. U.. Súd zamietol žiadosť exekútora na vydanie poverenia dňa 27.10.2010. Oprávnený napadol toto uznesenie odvolaním, ktoré však zobral späť, preto Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.1.2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2010. Následne uznesením zo dňa 27.2.2013 bolo exekučné konanie zastavené, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.3.2013. Vo vzťahu k spisu 6C/156/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote.

Spis 15Er/570/2010 - týkajúci sa spisu 6C/159/2012, povinným bol E. C.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 30.8.2010. Prípisom zo dňa 6.9.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd na zaslanie dohody o vyplnení zmenky a dňa 20.9.2010 došla súdu zmluva o úvere so všeobecnými obchodnými podmienkami. Uznesením zo dňa 27.10.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, ktoré odvolaním napadol oprávnený. Krajský súd v Košiciach v dôsledku späťvzatia odvolania uznesením zo dňa 21.2.2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť 24.11.2010. Uznesením zo dňa 11.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.5.2011 súd exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 6C/159/2012 žalobca namietal, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Spis 15Er/161/2009 - týkajúci sa spisu 6C/161/2012, povinným bola N. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 6.4.2009. Prípisom zo dňa 12.5.2009 vyzval súd exekútora na predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku. Exekútor prípisom zo dňa 22.5.2009 oznámil, že doklady nepredloží, lebo nimi nedisponuje. Opätovne dňa 29.5.2009 súd vyzýval exekútora na predloženie dokladov na čo exekútor reagoval

podaním doručeným súdu dňa 15.6.2009, ktorým na predloženie dokladov vyzval priamo oprávneného. Dňa 8.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie dokladov. Následne 2.11.2009 urgoval súd oprávneného. Dňa 13.11.2009 bol súdu doručený prípis oprávneného, ktorým žiadal predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní. Opätovne dňa 22.1.2010 súd vyzval exekútora na zaslanie listín, ani exekútor ani oprávnený listiny nezaslali. Následne uznesením zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/161/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/164/2009 - týkajúci sa spisu 6C/191/2012, povinným bol J. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 6.4.2009 o ktorom rozhodol súd dňa 8.2.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.6.2010 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd dňa 21.10.2010 vydal vo veci poverenie. Vo vzťahu k spisu 6C/191/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/162/2009 - týkajúci sa spisu 6C/197/2012, povinnou bola N. G.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 6.4.2009. Dňa 8.4.2009 súd vyzval zástupcu oprávneného zdôvodniť a špecifikovať trovy konania. Podanie právneho zástupcu oprávneného bolo doručené súdu 27.4.2009. Prípisom zo dňa 12.5.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok. Exekútor prípisom doručeným súdu 22.5.2009 nedoložil požadované doklady. Dňa 29.5.2009 súd opätovne vyzýval na predloženie dokladov na čo exekútor dňa 15.6.2009 oznámil súdu, že výzvu postúpil oprávnenému. Dňa 8.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie dokladov a urgoval ho dňa 2.11.2009. Podaním doručeným súdu dňa 13.11.2009 oprávnený žiadal predĺžiť lehotu na vybavenie o 60 dní. Dňa 22.1.2010 súd opätovne vyzval exekútora na zaslanie dokladov. Oprávnený doklady nedoložil. Dňa 21.1.2010 naopak požadoval vydanie poverenia. Exekútor dňa 8.2.2010 oznámil súdu, že ani oprávnený ani jeho právny zástupca doklady súdu predkladať nebudú. Následne súd uznesením zo dňa 8.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Vo vzťahu k spisu 6C/197/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/561/2011 - týkajúci sa spisu 6C/199/2012, povinným bol Z. D.. Žiadosť o udelenie poverenia bol doručený súdu dňa 18.8.2011 o ktorom rozhodol súd dňa 24.8.2011 tak, že ju zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2011 a následne uznesením zo dňa 30.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2011 súd exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 6C/199/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/823/2010 - týkajúci sa spisu 6C/221/2012, povinným bol Y. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 9.12.2010, súd ju dňa 15.12.2010 zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Uznesením zo dňa 17.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24.2.2011 súd exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 6C/221/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/107/2009 - týkajúci sa spisu 6C/225/2012, povinným bola L. U.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 13.3.2009, dňa 19.3.2009 súd žiadal exekútora o vykonanie opravy žiadosti a návrhu a opravený návrh bol súdu predložený 4.5.2009. Dňa 6.5.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok na čo reagoval exekútor podaním doručeným súdu dňa 18.5.2009 tak, že písomnosti súdu nepredloží. Dňa 29.5.2009 súd opätovne žiadal exekútora o predloženie dokladov. Exekútor oznámil dňa 15.6.2009 postúpenie žiadosti priamo oprávnenému. Dňa 10.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie požadovaných dokladov a opätovne 22.1.2010 súd vyzýval i oprávneného i exekútora na predloženie dokladov, na ktoré oprávnený reagoval podaním doručeným súdu dňa 21.1.2010 tak, že doklady nepredloží. Dňa 22.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného odvolací súd dňa 9.7.2010 rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť 19.8.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/225/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/284/2010 - týkajúci sa spisu 6C/230/2012, povinnou bola G. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 29.4.2010. Dňa 20.5.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd na predloženie kópie zmenky a doklady došli súdu 16.6.2010. Dňa 19.8.2010 bol vyzvaný rozhodcovský súd na predloženie dohody o vyplňovacom práve zmenky. Tieto doklady boli predložené 20.9.2010. Súd uznesením zo dňa 4.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a v dôsledku späťvzatia odvolania Krajský súd v Košiciach dňa 31.8.2011 odvolacie konanie zastavil. Rozhodnutie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 12.2.2011. Uznesením zo dňa 1.12.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2011. Vo vzťahu k spisu 6C/230/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/484/2011 - týkajúci sa spisu 6C/242/2012, povinným bol Lukáš Novák. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 21.7.2011. Dňa 25.7.2011 súd žiadal oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola predložená 20.8.2011. Súd preto vydal poverenie dňa 31.8.2011. Vo vzťahu k spisu 6C/242/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/162/2011 - týkajúci sa spisu 6C/253/2012, povinným bol E. U.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 25.3.2011 o ktorej súd rozhodol dňa 28.4.2011 tak, že ju zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.5.2011. Dňa 25.7.2011 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.7.2011. Vo vzťahu k spisu 6C/253/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/506/2011 - týkajúci sa spisu 6C/256/2012, povinným bola Z. P.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 28.7.2011 o ktorej súd rozhodol dňa 1.8.2011 tak, že ju zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.10.2011. Uznesením zo dňa 7.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Toto uznesenie právoplatnosť nadobudlo 6.12.2011. Vo vzťahu k spisu 6C/256/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/782/2010 - týkajúci sa spisu 6C/268/2012, povinným bol D. L.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 26.11.2010 o ktorej súd rozhodol 15.12.2010 tak, ju zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.1.2011. Následne uznesením zo dňa 17.2.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Vo vzťahu k spisu 6C/268/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/11/2009 - týkajúci sa spisu 6C/275/2012, povinným bol L. T.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 9.1.2009. Dňa 15.1.2009 súd žiadosť v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 37,04 eur zamietol - uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.2.2009 a vo zvyšnej časti súd vydal poverenie dňa 16.1.2009. Exekučné konanie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 37,04 eur bolo dňa 9.3.2009 zastavené. Vo vzťahu k spisu 6C/275/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/161/2009 - týkajúci sa spisu 6C/294/2012, povinnou bola N. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 6.4.2009. Prípisom zo dňa 12.5.2009 vyzval súd exekútora na predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku. Exekútor prípisom zo dňa 22.5.2009 oznámil, že doklady nepredloží, lebo nimi nedisponuje. Opätovne dňa 29.5.2009 súd vyzýval exekútora na predloženie dokladov na čo exekútor reagoval podaním došlým súdu dňa 15.6.2009, ktorým na predloženie dokladov vyzval priamo oprávneného. Dňa 8.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie dokladov. Následne 2.11.2009 urgoval súd oprávneného. Dňa 13.11.2009 súdu došiel prípis oprávneného, ktorým žiadal predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní. Opätovne dňa 22.1.2010 súd vyzval exekútora na zaslanie listín, ani exekútor ani oprávnený listiny nezaslali. Následne uznesením zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/294/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/418/2009 - týkajúci sa spisu 6C/295/2012, povinnou bola T. D.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 24.7.2009 o ktorej súd rozhodol dňa 8.2.2010 tak, že ju zamietol. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť dňa 23.8.2010. Uznesením zo dňa 12.10.2010

súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.12.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/295/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/421/2009 - týkajúci sa spisu 6C/298/2012, povinnou bola N. Š.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 24.7.2009 o ktorom rozhodol súd dňa 24.2.2010 tak, že ju zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil, ktoré tak nadobudlo právoplatnosť 6.7.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/298/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Spis 15Er/2/2010 - týkajúci sa spisu 6C/329/2012, povinnou bola G. L.. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 4.1.2010 o ktorej rozhodol súd dňa 12.2.2010 tak, že ju zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil dňa 28.6.2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd vydal v predmetnej veci poverenie dňa 12.8.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/329/2012 žalobca namietal, že nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote.

Ďalej súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že obsah oboznámených spisov je súdu známy z jeho rozhodovacej činnosti s poukazom na ust. § 121 O.s.p. tieto skutočnosti nie je potrebné dokazovať a z toho dôvodu sa k obsahom týchto spisov ani účastníci vyjadrovať nemuseli.

Tiež uviedol, že Krajský súd v Košiciach o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom v žalobnom návrhu rozhodol uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 6NcC/37/2012 - 14, v ktorom sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci, pričom o sťažnosti žalobcu proti tomu uzneseniu ústavný súd rozhodol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že ju odmietol. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol na súd podaný dňa 5.6.2014, zamietol ako nedôvodný.

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c/, d/, § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

Ďalej súd uviedol, že vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré by boli odvolacím súdom zrušené, súd by skúmal, či škoda žalobcovi vznikla a ak áno, či je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. V daných prípadoch však neboli žiadne rozhodnutia odvolacím súdom zrušené, naopak, prvostupňové rozhodnutia boli potvrdené. Tak, ako v tejto veci, ani vo všetkých ostatných veciach vedených v tomto konaní, žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval ním namietanú vzniknutú škodu a jej výšku a to isté sa vzťahuje k uplatnenej nemajetkovej ujme a tiež nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi udávaným nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Súd považoval za potrebné poukázať i na to, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. je pre súd stanovená lehota pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Nie je však stanovená lehota pre rozhodnutie súdu v prípadoch, keď žiadosti exekútora nevyhovuje, čo je prípad väčšiny žalôb žalobcu. Dokonca v niektorých sporoch (napr. 6C/125/2012, 6C/256/2012 a 6C/275/2012) bolo poverenie vydané v zákonnej lehote, napriek tomu žalobca namietal nevydanie poverenia po lehote. A naopak, v niektorých konaniach (napr. 6C/128/2012, 6C/161/2012, 6C/197/2012) oprávnený požadoval poskytnutie lehoty 60 dní na doplnenie požadovaných listín.

Súd poukázal i na to, že o prípadných prietáhoch v konaní neprináleží rozhodovať prvostupňovému súdu v rámci tohto konania. Pre takýto záver by žalobca musel disponovať rozhodnutím ústavného súdu, v danom prípade sa tak nestalo.

K znaleckému posudku č. 1/2014 predloženému žalobcom súd uviedol, že sa nejedná o znalecký posudok v zmysle § 127 O.s.p., pretože nejde o podanie znaleckého posudku, ktorý by zadal v tomto konaní súd, jedná sa len o listinný dôkaz predložený žalobcom a vyhodnotil ho súd v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. Okrem toho z tejto listiny nemožno usúdiť žalobcom uplatnenú výšku škody v konkrétnych

(žalovaných) veciach, ide len o všeobecné konštatovanie nákladov žalobcu v bližšie nešpecifikovaných sporoch. Z tohto pohľadu je tento listinný dôkaz pre daný prípad nepoužiteľný. Súd ho s poukazom na § 132 O.s.p. vyhodnotil v tom smere, že pokiaľ sa týka výšky škody, žalobca ju hodnoverným spôsobom nepreukázal.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že procesne úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy konania nevyčíslila a zo spisu žiadne jej trovy nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdý skutkový stav. V závere súdu vytkol, že nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom a ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. A tiež, že súd mal pred samotným rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť osobitne o návrhu na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k napadnutému výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú irelevantné, a to predovšetkým z nasledujúcich dôvodov:

Z obsahu spisu plynie, že žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a rozhodnutie v predmetnej veci závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo

medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolačný súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p..

Predovšetkým odvolací súd je toho názoru, že samotné podanie ústavnej sťažnosti žalobcom na ústavnom súde nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde toto konanie nemôže ovplyvniť.

O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 6NcC/37/2012-15, proti ktorému bola síce zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ústavný súd však túto sťažnosť odmietol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11. Nakoľko v prejednávanej veci došlo k zmene zákonnej sudkyne, Krajský súd uznesením č.k. 5NcC/16/2014-119 zo dňa 6.5.2014 rozhodol aj o terajšej zákonnej sudkyňi a uzavrel, že nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí pod sp.zn. 6C/116/2012 vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Navyiac o návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 6C/116/2012-67 zo dňa 4.6.2013, ktorým jeho návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 2Co/284/2013-92 zo dňa 22.11.2013.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhov žalobcu na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tieto dôvody nie sú relevantnými dôvodmi na prerušenie konania (a ani na odročenie pojednávania).

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodol vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 4.6.2013 a následne na termín 13.6.2014, na ktorom vo veci súd rozhodol.

Pojednávanie nariadené na deň 4.6.2013 bolo odročené za účelom rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania potom, čo sa žalovaná z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a žalobca podal návrh na prerušenie konania. Na pojednávaní konanom dňa 13.6.2014 súd rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 13.6.2014 bolo doručené dňa 5.6.2014 právnomu zástupcovi žalobcu ako i žalovanej /č.l. 122/. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 13.6.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Žalovaná svoju neúčasť na tomto pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 9.6.2014 /č.l. 133/. Uviedla že sa pridrižiava svojho vyjadrenia a z dôvodu hospodárnosti sa tohto pojednávania nezúčastní. Žiadala o zaslanie zápisnice z pojednávania. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 6.6.2014 žiadal toto pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu podania ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd prvého stupňa prejednal vec na pojednávaní dňa 13.6.2014 v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil s obsahom celého spojeného súdneho spisu a vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Jana Gargulová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.5.2014 č.k. 5NcC/16/2014-119. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody, odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejme, že nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v nadväznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul tiež záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu ani tým, že o zmene súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora v súlade s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi prvostupňového súdu v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. K tejto otázke pre úplnosť odvolací súd na závery Ústavného súdu Českej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný. Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny. Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejme, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Len pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať nasledovné:

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda

spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom) vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c), t.j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo potom povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody, či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Žalobca tiež neopodstatnene namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 4.2.2013, toto svoje písomné vyjadrenie súdu prvého stupňa doručila dňa 6.2.2013 /č.l. 41/, ktorý uvedené vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 14.2.2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 51. Za tejto situácie mal žalobca dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaný a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobca nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.